

N:o 9.

Ank. till Riksd. kansli den 26 februari 1901, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om tullfrihet för blyhvitt.

(1:a A.)

Enligt gällande tulltaxa är den under färger och färgningsämnen upptagna artikeln *Blyhvitt, alla slag*, belagd med tull af 5 öre för kilogram. Herr A. Antonsson föreslår nu i en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 64, att Riksdagen måtte besluta, att tullen å nämnda vara skall borttagas. Till stöd för detta förslag anför motionären, bland annat, att produktionen af blyhvitt inom landet alltjemt nedgått och numera alldeles upphört, att blyhvitt i högre grad än det tullfria färgämnet zinkhvitt är en nödvändighetsartikel, enär zinkhvitt till följd af sin mindre hållbarhet för många ändamål icke kan ersätta blyhvitt, att importen af blyhvitt alltjemt ökas samt att den förlust, som genom borttagande af ifrågasvarande tull skulle tillskyndas statsverket, icke komme att uppgå till något afsevärdt belopp.

Införseln af blyhvitt har enligt den officiella statistiken under nedannämnda år utgjort:

år 1893	282,633 kg.
» 1894	318,737 »
» 1895	278,786 »
» 1896	319,656 »
» 1897	348,892 »
» 1898	343,698 »
» 1899	378,923 »

Tullafgiften för blyhvitt har alltsedan år 1881 utgått med dess nuvarande belopp, 5 öre för kilogram. 1892 års Riksdag, för hvilken af Kongl. Maj:t framlades förslag till ny tulltaxa, beslöt i enlighet med detta förslag att bibehålla nämnda tullsats.

På sätt af ofvanstående siffror framgår, har på senare tider införseln af blyhvitt ökats. Förhoppningen att genom tullen en inhemsk tillverkning af detta ämne, tillräcklig för landets behof, skulle kunna åstadkommas, har således icke gått i fullbordan. Fastmer har, enligt hvad utskottet inhämtat, den fabrikation af blyhvitt, som funnits här i landet, numera upphört. På grund häraf, och då blyhvitt, som af alla hvita målarefärger har den största förmågan att täcka, af sådan anledning och till följd af sin stora hållbarhet är ett för många ändamål synnerligen lämpligt färgämne, vill det synas utskottet, att tullen å det samma icke bör bibehållas; och tillåter sig utskottet i sammanhang härmed erinra, att 1892 års Riksdag beslöt tullfrihet för ett annat färgämne, nemligen zinkhvitt, af den anledning att detta ämne ansågs som en nödvändighetsvara, men icke utgjorde föremål för inhemsk produktion. Då, såsom ofvan antydts, blyhvitt för många ändamål icke kan ersättas af zinkhvitt, som icke på långt när har det förras hållbarhet, tala enligt utskottets förmenande lika starka skäl för tullfrihet å blyhvitt som för tullfrihet å zinkhvitt; och får utskottet, som erinrar derom, att såväl glete eller silfverglitt som mönja äro tullfria, på grund af det sålunda anförda hemställa,

att Riksdagen måtte med bifall till herr Antonssons motion besluta, att blyhvitt skall vara tullfritt, samt att den under n:o 141 i nu gällande tulltaxa förekommande rubriken således skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Färger och Färgningsämnen:

_____ blyhvitt, alla slag fritt.»

Stockholm den 25 februari 1901.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.